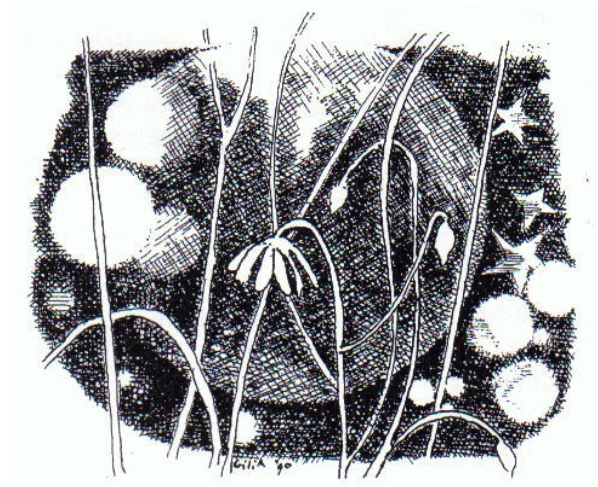

**VIERING VAN DE
TWEEDE ZONDAG
VAN PASEN**

*De mensen die het geloof hadden aanvaard,
leefden eendrachtig samen.
Geen van hen beschouwde zijn bezittingen
als zijn persoonlijk eigendom,
want ze hadden alles gemeenschappelijk.
(Handelingen van de Apostelen 2.4)*

VOORAF

Orgel

INTREDE.

K.: Gij uit de dood verrezen   *t.: P. Verhoeven*
ten leven opgestaan,   *m.: A. Arbeau*
in ons die niet als wezen
ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
behoudt ons in het graf.
De machten namaakgoden
verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*'We hebben niet alleen behoefte
aan een oriëntatiekader
dat zin geeft aan ons bestaan
en dat we met onze medemensen
kunnen delen.*

*We hebben er ook
behoefte aan om onze toewijding
aan de hoogste waarden
tot uitdrukking te brengen
in gemeenschap met anderen.
(E.Fromm)*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar, in Gods naam.*   +

K.: Die bang naar Emmaus vluchtten
op niemand meer gehoopt,
die tijd en wereld duchtten
ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Was wat ik zei
zo verlossend als de morgen
zo helder als de dag kan zijn ?

Was wat ik deed
zo weldadig als de zon in de lente
zo overvloedig als de zomer kan zijn ?

Was wat ik dacht
zo zuiver en verfrissend
zo verkwikkend als water kan zijn ?

Was mijn bidden
zo speels en oprecht
zo vol vertrouwen als een kind kan zijn ?

Was mijn leven
zo sprekend en warm
zo van harte als liefde kan zijn ?

Wanneer het zo niet was . . .

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD ONS ALLEN.**

BEZINNING.

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Als het leven je iets zegt
dan kom je vanzelf tot
een spannend EIGEN verhaal.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Als het leven je ontroert
dan kom je vast en zeker
tot lach en traan.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Als je het leven ziet spelen
dan kom je, stram of kwiek,
zelf tot spel en dans.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

GEBED

Hou ons gaande
hoe steil ook de weg
hoe hoog ook de berg -

laat ons zien
hoe wazig ook de hemel
hoe duister ook de aarde -

laat ons vertrouwen
hoe betrokken ook de horizon
hoe grauw ook de einder -

Gij die doet met onze handen
spreekt met onze stem
liefhebt met ons hart -

Gij die in ons gelooft
voor tijd en eeuwigheid.

AMEN.

Lied.

*Ongeziene vreemde verten; Ic
Sytze de vries/Willem Vogel*

EERSTE LEZING

Handelingen
4,32-35; 2, 44-47

De mensen die het geloof hadden aanvaard, leefden eendrachtig samen. Geen van hen beschouwde zijn bezittingen als persoonlijk eigendom, want ze hadden alles gemeenschappelijk. Wie een stuk grond of een huis bezat verkocht het, bracht de opbrengst naar de apostelen en legde die aan hun voeten neer, waarna het geld naar ieders behoefte onder de gelovigen werd verdeeld. Elke dag kwamen ze eensgezind en trouw samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in eenvoud en vreugde. Ze loofden God en stonden in de gunst van het hele volk. De Heer breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die er bij wilden horen.

Lied.

Ongeziene vreemde verten; Ic

HET EVANGELIE

Johannes 20,19-29

Op de avond van de eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren vergrendeld, omdat ze bang waren voor de joden. Jezus kwam in hun midden en zei: 'Ik wens jullie vrede!' en hij toonde hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij de Heer te zien. Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft gezonden, zo zend ik jullie. Na deze woorden blies hij over hen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.' Een van de twaalf, Tomas - wat 'tweeling' betekent - was er niet bij toen Jezus kwam. De anderen zeiden hem 'Wij hebben de Heer gezien!' Daarop zei Tomas: 'Alleen als ik de wonden in zijn handen zie en met mijn vingers voel, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik geloven.'

Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, waarna hij zich tot Tomas richtte:

'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen; leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zij die niet zien en toch geloven.'

Lied.

Ongeziene vreemde verten; 1c

MEDITATIE.

*De kerk is verheven; het alledaagse is nabij.
Ik ben het heilige in het alledaagse gaan zien;
het heilige in het gewone gebaar.
Niet een kerk die het heilige
enkel in het verhevene viert
maar een kerk die het heilige allereerst
in het alledaagse zoekt en ziet,
die kerk doet er toe,
(Prof. Andries Baart)*

De eerste lezing in deze viering is samengesteld uit de twee nogal zakelijk aandoende berichten in het oudste geschiedenisboek van de kerk, dat Handelingen van de Apostelen wordt genoemd. 't Gaat over het leven van de eerste christen-gemeenschappen na het heengaan van Jezus. Van deze eerste navolgers van Jezus wordt gezegd dat ze trouw naar de tempel gingen. Ze voelden zich dus geen 'afgescheidenen', geen 'scheurmakers, kettters of schismatieken'. Blijkbaar gaven zij 'in Jezus' naam' vorm aan hun leven binnen het joodse geloof van de vaderen en de toenmalige joodse gemeenschap. Later - dat vertelt Handelingen ook - loopt 't wel uit op 'n scheiding tussen met name de joodse en christelijke leiders met 't volk in hun kielzog. De christelijke gemeente/parochie van het allereerste begin vierde de gedachtenis van Jezus' Afscheid niet in tempel of kerk, maar zomaar ergens bij iemand van hen in huis. Het prille christelijke geloof was allesbehalve 'binnenkerkelijk', - 't was sterk sociaal gericht. De christenen, zo wordt tot tweemaal toe gezegd, bezaten alles gemeenschappelijk en vulden met 't veel van de een 't tekort van anderen aan. En dit maakte hen - al waren ze buitenbeentjes in de joodse wereld van toen - tot geziene mensen. Tot hun eigen verbazing groeide hun aantal snel. Hoe groot deze verbazing en vreugde was blijkt uit het verhaal van de wonderbare broodvermenigvuldiging, waarin verteld wordt dat uit een clubje van niets een gemeenschap van jewelste is gegroeid, die nog steeds uitdijde. De jonge 'kerk' was verdraagzaam, zeer sociaal, sober, eenvoudig en heel erg transparant.

Later - al heel snel trouwens - is er door de voortdurende controverses met de gevestigde joodse overheid niet alleen een scheiding ontstaan tussen joodse en christelijke godsdienst, maar is binnen de jonge christenheid het proces van dogmatiseren en wetten-stellen in gang gezet dat sommigen noodzakelijk vonden, maar anderen als strijdig met leven en wezen van Jezus van Nazaret hebben ervaren.

Johannes - aanvankelijk met Petrus rechter- en linkerhand van het 'kerkbestuur' - heeft waarschijnlijk om deze reden Palestina - bakermat van 't Christendom - verlaten, heeft zich elders in de wereld gevestigd en niet nagelaten in evangelie en brieven de gemeente van Jezus van Nazaret te typeren als een gemeente niet van strijd, leer en wet, maar als 'n gemeenschap waarin liefde en dienen de dienst uitmaken. Maar hij heeft, zeker in de loop van de latere christelijke eeuwen 't onderspit moeten delven.

Aan het begin van de eenentwintigste eeuw schrijft een verontruste, bezorgde professor Ad Willems in een zeer toegankelijk boekje dit:
De kerk valt nu in de algemene waarneming samen met een groot, hiërarchisch, mannelijk instituut met alle toeters en bellen die er in de loop van de eeuwen mee verbonden raakten. Het verhaal van de volgelingen van Jezus, die bij hem de kern van religie aan den lijve ervaren hebben, leeft nog altijd in plaatselijke gemeenschappen. Maar het moet alle zeilen bijzetten om leefruimte te behouden in een zelfgenoegzaam instituut, dat zichzelf centraal stelt.

De oorspronkelijke eenvoudige doorzichtige enthousiaste kerk is overruled door een hiërarchisch kerkinstituut dat zichzelf goddelijke afkomst, aard en privileges toekent en dat de zoektocht naar Jezus' oerverhaal blokkeert.

Toon Hermans uit zijn gevoelig ongenoegen hierover op z'n eigen speelse wijze.

*Ik zou willen weten hoe Jezus sprak en keek,
hoe Hij lachte en door zijn haren streek.*

*Ik zou willen weten hoe Hij at en hoestte
en hoe zijn baard was geknipt ...*

*Maar ik ruik wierook en plechtig klinkt in alle talen
wat Hij heeft gezegd; en ik verdwaal in mijn gebed.*

*Want ik zoek de kleuren van zijn kleed en zijn
sandalen. Ik zoek gewoon de man van Nazaret.*

Jezus, wie ben je ? verzucht oud-abt Broeckx van de abdij van Postel. *Ik ken het antwoord dat anderen van buiten geleerd hebben en uit het hoofd kennen. Ik ken dit zo goed dat ik hen die zoeken, tasten naar een eigen antwoord wel steeds vlot van antwoord dien, maar hen laat heengaan met nog een vraag van mij erbij.*

(P.M.Broeckx)

Terwijl in onze dagen uitgezien wordt naar en van onder af gewerkt wordt aan levende christelijke gemeenten en parochies, die vergeleken worden met een *herberg* waar iedereen kan komen binnenvallen, - met een *klooster* waar ruimte is voor rust en stilte, plek voor studie en overleg, tijd en plaats om het leven te vieren, - juist in deze tijd schrijft de hiërarchische kerk in onze streken de samensmelting van gemeenschappen voor tot grote, abstracte, anonieme parochies. Kan daar nog sprake zijn van 'samen', 'voor en met elkaar', 'samen naar het Mysterie reiken' en 'met elkaar leven en dood vieren, lief en leed dragen'?

*Ik geloof in een levende parochie,
waar iedereen zich thuis voelt,
mensen ontvangen worden als gasten,
mensen begaan zijn met elkaar.*

*Ik geloof in een levende geloofsgemeenschap,
die de eenzame mens opzoekt,
de zieke aandacht geeft
en oudere mensen ondersteunt.*

*Ik geloof in een levende gemeenschap,
waar kinderen welkom zijn,
plaats is voor rusteloze zoekers;
waarjong en oud een oase van rust vinden,
even 'pauzeren' kunnen.*

*Ik geloof in een levende parochie,
beademd door Jezus' geest en kracht
en waar de een de ander zegt:
'Ik ben er helemaal voor jou.'
(Rene Hornikx - fragment)*

Kort orgel

BELIJDENIS

lied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.

K.: Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.

A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.

*Niemand meer of minder mens:
'Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.'*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING

Collecte orgelspel
Brood en Beker

BROOD EN BEKER

Zij herkenden hem
al was hij uit het zicht verdwenen
aan het breken van het brood.

In het brood het leven zien,
in het leven een brandend hart,
dat Liefde is - aan wie wij ons
door alles heen kunnen toevertrouwen -

om wie we in eerbied leven
met alwat en alwie is -

om wie we
aan geen kwaad bezwijken,
in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan.

Korte stilte

Bid voor die tobben en pijn hebben -
't blijft niemand bespaard.

Bid voor die meelevend bijstaan -
iedereen wordt ooit gevraagd.

Bid voor die ons zijn voorgegaan;
dat ze niet vergeten raken.
Met eerbied noemen wij:

Geen mens voor niets geboren;
geen goed voorgoed verloren.

GEBED AAN TAFEL

Woord en lied

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

t.: P. Verhoeven

m.: W. Vogel

V. Zon en maan licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht,
God het is het werk van uw handen, -
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
een vonk van hoop in ons bestaan.

Hemel en aarde
wolk en water, zee en zand,
God, het is het werk van uw handen, -
maar meer nog zijt Gij
de weg die wij banen,
het spoor dat wij trekken naar U toe.

Bomen en bloemen
alle planten soort na soort;
vis en vogel
alle dieren soort na soort;
God, ze zijn het werk van uw handen, -
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen
het lied dat ze zingen
hun vlucht naar de einder.

De mens hebt Gij geschapen,
uit aarde geboetseerd en
uw adem ingeblazen, -
maar meer zijn wij uw schaduw,
uw beeld, uw zevende dag.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

V. Uw licht voor de wereld,
uw weg door de tijden,
uw belofte vervuld
is Hij geworden: Jezus Christus.

Als een van ons,
van uw geest vervuld is Hij
gegaan tot de minsten der mensen
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind
verstomd en overschreeuwd.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

Toen de wereld wilde dat zijn stem
verstomde en zijn leven vergeten,
heeft Hij brood genomen
het gebroken en gezegd:
Dit ben Ik en Ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.

Hij heeft de beker genomen
en doorgegeven met de woorden:
Neem deze van Mij over,
drink hem samen, geef hem door
en maak een nieuw begin.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.

Bid zoals Hij gebeden heeft.

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN

Woord en lied

*Die het zwaar hebben,
naar lichaam en ziel tobben,
in het ongewisse verkeren -
dat ze vertrouwen houden.*

K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Die met inzet van alles
werken aan een betere wereld,
aan veiligheid en vrede -
dat ze goede moed houden.*

K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Die het voortouw nemen,
op de voorplecht staan en
het spoor moeten uitzetten -
dat ze goed zicht hebben.*

K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar en
die God en Goed is
zij met ons en zijn schepping.
In de naam van Vader
Zoon en heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL